

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-07-24950 בית המכס ומע"מ ירושלים נ'
רוזנברג

בפני כבוד השופט איתן כהן

בעניין: בית המכס ומע"מ ירושלים

המאשימה

נגד

תמיר רוזנברג

הנאשם

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן שכולל ארבעים אישומים, כלהלן:
באישומים 1-33: אי הגשת דוחות תקופתיים במועד – 33 עבירות לפי סעיף 117(א)(6) בצירוף סעיף 67 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "החוק") ותקנה 20 לתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "התקנות").
באישומים 34-38: הפרת החובה לתשלום המס המגיע לתקופת הדוח התקופתי עם הגשתו – 5 עבירות לפי סעיף 118 בצירוף סעיף 88(א) לחוק וסעיף 23(ב)(1) לתקנות.
באישום 39: ניכוי תשומות בלא שיש לגביהם מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק במטרה להתחמק מתשלום מס – 5 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק.
באישום 40: מסירת דוחות תקופתיים הכוללים ידיעות כוזבות, במטרה להתחמק מתשלום מס – 5 עבירות לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק.

2. בהסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים הוסכם שהנאשם יודה ויורשע בכתב האישום המתוקן. אשר לעונש, הוסכם שהמאשימה תטען להטלת 15 חודשי מאסר בפועל שיכללו הפעלת תנאי בן 10 חודשי מאסר, וכן מאסר על תנאי וקנס, ומנגד תהיה ההגנה תהיה חופשית בטיעוניה.

כתב האישום המתוקן

3. על פי עובדות אישומים 1-33: בתקופה שבין חודש אוגוסט שנת 2013 עד חודש ספטמבר שנת 2018, לא הגיש הנאשם 33 דוחות במועד הקבוע בחוק ובתקנות על פיו, כמפורט בטבלה שבכתב האישום המתוקן. סך הפרש המס לתשלום בגין אישומים אלה עמד על **415,958 ₪**.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-07-24950 בית המכס ומע"מ ירושלים נ'
רוזנברג

4. על פי עובדות **אישומים 34-38**: בתקופה שבין חודש אוקטובר שנת 2016 ועד חודש אוקטובר שנת 2018, הגיש הנאשם במועד 5 דוחות תקופתיים, ללא צירוף תשלום במועד כנדרש על פי החוק והתקנות כמפורט בטבלה שבכתב האישום המתוקן. סך הפרש המס לתשלום בגין אישומים אלה עמד על **73,158 ₪**. במעשיו, הפר הנאשם את החובה לתשלום המס המגיע לתקופת הדוחות התקופתיים, עם הגשתם.

5. על פי עובדות **אישום 39**: כדי להקטין את הכנסותיו החייבות במע"מ, הגיש הנאשם בשנים 2012-2016 דוחות תקופתיים שבהם ניכה תשומות בסך **187,652 ₪**, בלא שיש לו לגביהם חשבוניות מס כדין, והכל כמפורט בנספח א' לכתב האישום המתוקן. במעשיו המתוארים לעיל, בכוונה להתחמק מתשלום מס, ניכה הנאשם מס תשומות בלא שיש בידיו חשבוניות מס כדין, בסך **187,652 ₪**.

6. על פי עובדות **אישום 40**: בשנים 2012-2016 עשה הנאשם עסקאות בסך **12,804,927 ₪**. בדוחות תקופתיים שהגיש בשנה זו דיווח על מחזור עסקאות בסך **11,851,481 ₪** בלבד, והכל כמפורט בנספח ב' לכתב האישום המתוקן. הנאשם הגיש דוחות הכוללים ידיעות כוזבות, בכך שלא דיווח על עסקאות בסך **953,446 ₪**, וזאת במטרה להתחמק מתשלום מס בסך **162,086 ₪**.

תסקירי שירות המבחן

7. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 24.12.2019. כדי לשמור על צנעת הפרט של הנאשם אפרט את עיקרי הדברים בלבד.

התסקיר סוקר את הרקע האישי, המשפחתי, והתעסוקתי של הנאשם. הנאשם בן 55, נשוי ואב לחמישה, עובד כיועץ מס (בתסקיר נרשם בטעות רואה חשבון). שירת בצבא כקצין בשריון, ולאחר שחררו למד לימודי מסים ועבד בתחום. בשנת 1998 פתח עסק עצמאי שבו הוא עובד עד היום ואף מעסיק עובדים. הנאשם דיווח על מצוקה כלכלית מתמשכת עקב ההליך הפלילי שננקט נגדו. עוד מסר שאשתו אובחנה כחולה במחלה קשה.

לנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות מס מהשנים 2011 ו-2015. במסגרת האישום משנת 2015 הופנה לשירות המבחן, אשר התרשם שהנאשם פעל מתוך תחושת מצוקה וחוסר אונים בעקבות לחצים כלכליים שחווה. בהתאם להמלצת שירות המבחן, נידון אז למאסר בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, קנס, וצו מבחן שבמסגרתו שולב בקבוצה טיפולית לעבירות מרמה. התרשמות שירות המבחן הייתה שההליך הפלילי והשתתפותו בקבוצה חידדו עבורו את גבולות המותר והאסור.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-07-24950 בית המכס ומע"מ ירושלים נ'
רוזנברג

הנאשם קיבל אחריות על העבירות הנוכחיות וכך גם על העבירות הקודמות. הנאשם מסר שבעבר פעל מתוך פיתוי כספי ובהמשך מתוך מצוקה כלכלית קשה שאליה נקלע בעקבות הסדר התשלומים שגובש מול רשויות המס שבו לא הצליח לעמוד. בהתייחס לעבירות הנוכחיות מסר שהן מהוות המשך של אותו משבר כלכלי שנוצר בעקבות אי עמידתו בהסדר והירידה בהכנסותיו. לדבריו ניסה לפתור את המשבר בדרכים שונות, ובין היתר באמצעות פנייה לרשויות המס, התייעלות, והגדלת רווחים בעסק. הנאשם הסביר שלא ויתר על העסק כיוון שזה מקור הכנסתו.

לדברי הנאשם בשנים האחרונות הוא חווה מצוקה כלכלית ונפשית מתמשכת, הוא סובל מדיכאון, מחרדה וממתח תמידי, מתמודד עם עיקולים ומנסה לשרוד ולקיים את העסק שבבעלותו. עוד מסר שבשנתיים האחרונות הוא מקפיד לציית לחוקי המס כנדרש, אך מתקשה לעמוד בתשלומים אחרים אשר נדרשים לשם ניהול העסק. כיום הוא אינו משלם את חובו למס הכנסה בשל חוסר יכולת כלכלית. לדבריו הוא נוטל תרופות שמסייעות לו בהתמודדות עם מצוקותיו. בדיווח מטעם הפסיכיאטרית אשר מטפלת בו נמסר שהנאשם אובחן במצב דכאוני וטופל תרופתית, וקיים חשש להרעה במצבו הנפשי אם יוטל עליו עונש מאסר.

כגורמי סיכון לעבריינות חוזרת, צוין שהנאשם חש שעליו לרצות את סביבתו ואם יגלה את חולשותיו, יחווה דחייה וניכור. על רקע תנאי גדילתו, פיתח הנאשם זהות עצמית שקרית המאופיינת במתן חשיבות רבה לתדמיתו כאדם מצליח ומוביל. הנאשם חווה קושי לשאת את הפערים שבין תדמית זו לחולשות ולקשיים שעמם הוא מתמודד. במצבי פער אלה פיתח דפוס של הסתרה, ופנה לעבור עבירות באופן חזרתי מתוך תחושת חוסר אונים וכדרך התמודדות והקלה זמנית. דפוס זה חוזר אצל הנאשם במצבי מצוקה.

כגורמי סיכוי לשיקום, צוינו: יציבות ויכולות תפקוד גבוהות במסגרות השונות ובתחום התעסוקה לאורך השנים; ערכים נורמטיביים; קבלת אחריות על העבירות ורצון לתפקד באופן תקין; עשיית מאמצים לחיפוש דרכי התמודדות אדפטיביות למצבו ועשיית מאמץ להתנהל על פי החוק כיום; מעידה מתוך מצוקה ולא מתוך טשטוש גבולות.

לאור כל האמור לעיל, המליץ שירות המבחן לדחות את הדיון כדי לסייע לנאשם בבחינת דרכי התמודדות אשר יביאו לפתרון מיטבי למצבו.

8. **בתסקיר משלים מיום 04.05.2020** נמסר ששירות המבחן שוחח עם הנאשם באמצעות הטלפון בלבד עקב נגיף הקורונה. השיחות העלו שהנאשם שרוי במצוקה, ואופן התמודדותו משמר את קשייו. הנאשם מסר שהחל להשתמש בסם מסוג גראס המקל על מצבו, והוא מפתח

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-07-24950 בית המכס ומע"מ ירושלים נ'
רוזנברג

תלות בסם. שירות המבחן ביקש דחייה נוספת לצורך קיום פגישות עם הנאשם וכדי להעריך מחדש את מצבו.

9. **בתסקיר משלים מיום 15.11.2020** נמסר שהנאשם החל בהליך טיפול פרטני שבועי במסגרת שירות המבחן אשר אליו התייצב באופן עקבי תוך גילוי מחויבות ומוטיבציה. הנאשם הצליח להפסיק את השימוש בסם, לאחר שהובהר לו שכדי לבחון אפיק שיקומי בעניינו עליו לעשות כן.

שירות המבחן שקל את חומרת העבירות, את החזרתיות ואת דפוסי ההתמודדות המושרשים העומדים בבסיסן, והעריך שללא טיפול בשורש הדפוסים תוך מציאת אלטרנטיבות להתמודדות, ימשיך להתקיים אצל הנאשם סיכון לרצידיביזם. במכלול השיקולים, ובהתאם לבשלותו של הנאשם כיום, ולשיתוף הפעולה שלו עם ההליך הטיפולי, סבר שירות המבחן שלהליך טיפולי עשוי להיות ערך רב בהפחתת הסיכון להישנות עבירות תוך פיתוח דרכי התמודדות מיטיבות.

לאור כל האמור, **המליץ שירות המבחן להאריך את המאסר המותנה** שתלוי ועומד נגד הנאשם ולהטיל עליו **צו מבחן למשך שנה** שבמסגרתו ימשיך את ההליך הטיפולי. כענישה מוחשית הומלץ על **צו של"צ בהיקף נרחב בן 350 שעות**.

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

10. כראיות לעונש מטעם התביעה הוגשו פלט רישומו הפלילי של הנאשם ושני גזרי הדין הקודמים שניתנו בעניינו.

11. באת-כוח המאשימה, עו"ד ענבר ויינשטיין, עתרה לגזור על הנאשם עונש בן 15 חודשי מאסר בפועל, להפעיל את המאסר המותנה בן 10 חודשי מאסר, בחופף, ולגזור לצד אלה גם מאסר על תנאי וקנס בסך 100,000 ₪. אשר למתחם העונש ההולם, טענה שזה נע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס שנע בין 5%-10% מסכום המס שנגזל מהקופה הציבורית. בטיעוניה הדגישה את ההלכה הנוהגת בעבירות מס אשר מעניקה משקל בכורה לשיקולי הגמול וההרתעה ומבכרת אותם על פני הנסיבות האישיות והכלכליות של הנאשם. כן הפנתה לרף הענישה המחמיר שנוהג בעבירות אלה אשר כולל עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח. בהתייחס למצבו הכלכלי של הנאשם, טענה שהקשיים הכלכליים אינם יכולים להוות הגנה מפני העונש שצפוי לנאשם. נוסף על אלה טענה שהנאשם יועץ מס במקצועו ועל כן מעילתו חמורה יותר בהשוואה לאחרים. עוד טענה שכתב האישום תוקן פעמיים בשל כך שהנאשם המשיך לעבור עבירות; ושהתנהלותו העבריינית נמשכה 7 שנים. בהתייחס לעברו

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-07-24950 בית המכס ומע"מ ירושלים נ'
רוזנברג

הפלילי של הנאשם ציינה שזהו כתב האישום השלישי שמוגש נגדו על עבירות מס וכיוון שבשתי הרשעותיו הקודמות נהג עמו בית המשפט במידת הרחמים, הגיעה העת למצות עמו את הדין. ב"כ המאשימה הדגישה שהנאשם לא הסיר את מחדליו וגם בשנים 2019-2020 חטא בעבירות מס נוספות. לתמיכה בטיעוניה הפנתה לפסיקה.

12. כראיות לעונש מטעם ההגנה הוגשו: מסמכים רפואיים אודות מחלתה של אשת הנאשם, ומכתב מהפסיכיאטרית המטפלת ד"ר רמונה דורסט בעניין מצבו הנפשי של הנאשם.

13. בא-כוח הנאשם, עו"ד חיים הדיה אשר לימד סניגוריה על הנאשם, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן משיקולי שיקום. בדבריו תיאר כיצד החלה הסתבכותו של הנאשם לפני כעשר שנים, וכיצד נקלע מאז למעין "כדור שלג אימתני" שהסיט את מהלך חייו, לאחר שלא הצליח לעמוד בתשלום חובותיו למע"מ ונאלץ ליטול הלוואות בשוק האפור. בטיעונו הפנה לתסקירי שירות המבחן החיוביים אשר מצביעים על "אפיק שיקומי אמיתי", וטען שמדובר במקרה מיוחד אשר מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום ולו לפני משורת הדין. אשר לשאלת הפעלת המאסר המותנה, טען ניתן לראות במעשים שונים בעלי קשר פנימי מהותי הדוק אשר מהווים פרשה אחת, כעבירה נוספת אחת לעניין הפעלת התנאי, והעבירות שלפנינו עומדות במבחן זה. בנסיבות אלה המאסר המותנה אינו חב הפעלה אלא בר הפעלה. לחלופין טען שניתן להאריך את התנאי גם על פי סעיף 85 לחוק העונשין שעניינו טיפול במשתמשים בסמים.

דברי הנאשם

14. הנאשם ניצל את זכותו למילה האחרונה. בדבריו לפני הגדיר את עשר השנים האחרונות של חייו כעונש מתמשך שעמו הוא מתמודד מדי יום ביומו. לדבריו מצא בשירות המבחן אוזן קשבת למצוקותיו. בהתייחס לתרומתו ולתרומת בני משפחתו למדינה ולחברה, סיפר שבניו משרתים ביחידות עילית בצבא והוא עצמו תורם מזמנו בהתנדבות הן במסגרת עמותה שמטפלת בחיילים שעברו אירועי הלם והן בעמותה המסייעת לפגועי נפש. הנאשם ביקש לאפשר לו להמשיך בהליך השיקומי שבו החל במסגרת שירות המבחן.

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

15. בהתאם למבחן הקשר ההדוק שגובש בפסיקה (ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל, 29.10.2014), החלטתי שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות לאחר שמצאתי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-07-24950 בית המכס ומע"מ ירושלים נ'
רוזנברג

שמדובר בעבירות דומות אשר נעברו בשנים עוקבות ועל רקע זה, ועל כן יש להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת.

16. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך חברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

17. במקרה דנא, **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו הם אלה:

- ערך ההגנה על הקופה הציבורית;
- ערך ההגנה על חוסנו ועל בטחונו הכלכלי של הציבור;
- ערך ההגנה על אמון הציבור ברשויות המדינה ובשלטון החוק;
- ערך מניעת שיבוש יכולת הפיקוח של רשויות המס על פעילות הנישומים;
- ערך מניעת פגיעה או הכבדה על יכולתן של רשויות המס לגבות מס אמת;
- ערך מניעת פגיעה בשוויון בנטל תשלומי המס;
- ערך מניעת פגיעה בתחרות החופשית במשק;
- ערך ההגנה על חובת הציות לחוק בהיבטים של חבות המס.
- וערך מניעת פגיעה באמון רשויות המס במי שהוסמך לייצג נישומים לפנייהן.

על פי פסיקה עקבית של ביהמ"ש העליון, מגלות עבירות המס חומרה רבה וטעונות ענישה מרתיעה. ברע"פ 9004/18 **יצחקי נגד מדינת ישראל** (13.12.2018) נוסחו הדברים כך:

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאיינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל (וראו: רע"פ 5823/09 באשתי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו])

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-07-24950 בית המכס ומע"מ ירושלים נ'
רוזנברג

(17.8.2009); רע"פ 5308/18 ג'בארין נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו]
פסקה 11 להחלטתי (18.7.2018)).

דברים ברוח זו נאמרו גם ברע"פ 1717/14 ליזרוביץ נגד מדינת ישראל (30.03.2014):

"יש להתייחס בחומרה יתרה לעבירות המס, בשל הפגיעה
באינטרסים חברתיים חשובים כתוצאה מביצוע עבירות אלו, היינו:
פגיעה בקופת המדינה ובערך השוויון בין האזרחים הנדרשים לשלם
מס אמת. חומרה זו הובילה לגישה, לפיה בעבירות המס יש ליתן
משקל מכריע לאינטרס הציבורי, ובכלל זה לשיקולי ההרתעה,
ולהעדיף אותו על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם".

(ועיין גם ברע"פ 977/13 אודיז נגד מדינת ישראל (20.02.2013)).

18. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא גבוהה. הנאשם הורשע במספר רב של עבירות מארבעה
סוגים שונים. בכל אחד מסוגי העבירות התחמק הנאשם מתשלום מס בדרך אחרת. בחינת
כלל העבירות מציינת תמונה עגומה שלפיה פעל הנאשם באופן שיטתי ולאורך שנים כדי
להתחמק מתשלום מס כחוק, הן במחדליו עת לא מילא את חובותיו כדין והן במעשים
אקטיביים שכוונת מרמה בצדם. כאמור נעברו העבירות לאורך תקופה ממושכת החל משנת
2012 ועד שנת 2018 וסכום המס שנגזל מהקופה הציבורית הוא ניכר ועומד במצטבר על סך
של כ- 839,000 ₪. משנה חומרה מצאתי בכך שהנאשם עבר את העבירות למרות שהוא יועץ
מס אשר בקי בעולם התוכן הרלוונטי לעבירות ומורשה לייצג נישומים לפני רשויות המס.

19. **אשר למדיניות הענישה הנוהגת**: בחינת פסקי דין בעבירות דומות, מעלה שרכיבי הענישה
הנוהגים עומדים על מאסר ממש שלצדו מאסר מותנה וקנס אשר היקפו נגזר מסכום הכסף
שנגזל מהקופה הציבורית. משך המאסר נע במנעד רחב שבין מספר חודשי מאסר בפועל ועד
למספר שנות מאסר, והכול בהתאם להיקף הכספי של העבירות, מספר העבירות, השילוב
שבין סוגי עבירות שונים, נסיבות המעשה, נסיבות העושה, הסרת המחדל או אי הסרתו, עברו
הפילי של הנאשם, שיקולי הרתעת היחיד והרבים וכיו"ב. לצורך גיבוש מסקנותיי אלה,
עיינתי בפסקי הדין שלהלן:

רע"פ 8100/18 **אבו נג'מה נגד מדינת ישראל** (15.11.2018): ביהמ"ש העליון דחה בקשת רשות
ערעור שהגיש הנאשם שהורשע בריבוי עבירות של ניכוי מס תשומות באמצעות חשבוניות
פיקטיביות ובאי הגשת דוחות במועד אשר סכום המס הכולל שבהן עמד על 474,478 ₪. בית

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-07-24950 בית המכס ומע"מ ירושלים נ'
רוזנברג

משפט השלום גזר על הנאשם עונש בן 18 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, לאחר שקבע שמתחם העונש ההולם נע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי התקבל חלקית, כך **שעונשו הופחת ל-14 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם לא הסיר את מחדלו, למעט סכום של כ-50,000 ש"ח שנגבה בהליכי הוצאה לפועל ועיקול רכוש.

רע"פ 1929/18 אריאלי נגד מדינת ישראל (26.04.2018): ביהמ"ש העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם שהורשע בריבוי עבירות של ניכוי מס תשומות ובמסירת ידיעות כוזבות, אשר סכום המס הכולל שבהן עמד על סך של 281,404 ₪. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש בן 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים, לאחר שקבע שמתחם העונש ההולם נע בין 6-15 חודשי מאסר בפועל. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי על קולת העונש התקבל, **ועונשו הוחמר ל-10 חודשי מאסר בפועל** לצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קבע שמתחם העונש ההולם נע בין 9-18 חודשי מאסר בפועל. במועד גזירת דינו של הנאשם לא הוסר המחדל, אך במהלך הליך הערעור הסיר הנאשם חלק נכבד מהמחדל.

רע"פ 8471/16 ערמין נגד מדינת ישראל (15.11.2016): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם שהורשע בריבוי עבירות של ניכוי מס תשומות באמצעות בחשבוניות פיקטיביות בסכום מס כולל של 549,392 ₪. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש בן 24 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, לאחר שקבע שמתחם העונש ההולם נע בין 10-36 חודשי מאסר בפועל. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי התקבל באופן חלקי כך **שעונשו הופחת ל-16 חודשי מאסר בפועל**. בהתייחס למתחם, קבע בית המשפט המחוזי שבית משפט קמא חרג לחומרה מהמתחם שאותו הציעה המאשימה (10-24 חודשים בלבד), וכי נתון זה מהווה שיקול להקלה בעונש. הנאשם לא הסיר את מחדלו.

רע"פ 5624/15 בראונר נגד מדינת ישראל (15.11.2015): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם אשר הורשע בריבוי עבירות של ניכוי מס תשומות באמצעות חשבוניות פיקטיביות, מסירת ידיעה כוזבת, ובעבירות מס נוספות בסכום מס כולל של 454,508 ₪. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש בן 9 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, לאחר שקבע שמתחם העונש ההולם נע בין 9-24 חודשי מאסר בפועל. הנאשם הסיר את מחדלו באופן מלא. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשם, תוך שקבע שמתחם העונש שנקבע משקלל נכונה את מכלול הנתונים.

רע"פ 4173/15 אבו הלאל נגד מדינת ישראל (29.06.2015): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור מטעם נאשמים שהורשעו בריבוי עבירות של אי הגשת דוחות במועד בסכום מס כולל של כ-400,000 ₪. על כל אחד מהנאשמים הוטל עונש של 8 חודשי מאסר בפועל לצד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-07-24950 בית המכס ומע"מ ירושלים נ'
רוזנברג

מאסר מותנה וקנס. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם את המעשים נע בין 3 חודשי מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר ממש. אשר למיקום הנאשמים בתוך המתחם התחשב בית המשפט לקולה בהיעדר עבר פלילי ולחומרה באי הסרת המחדל. בית המשפט המחוזי קבע שלא נפלה טעות בגזר דינו של בית משפט השלום, וכי המתחם שנקבע סביר גם בהשוואה למקרים דומים.

20. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה**; העבירות נעברו במחזורי דיווח שונים ולאורך מספר שנים. חלק מהעבירות נעברו תוך נקיטה בפעולות אקטיביות של ניכוי מס תשומות שלא כדין והגשת דוחות כוזבים לרשויות המס והכול במטרה להתחמק מתשלום מס, וחלק מהעבירות נעברו במחדל שהתבטא בהימנעות חוזרת מדיווח. לפיכך לא מדובר במעידה חד פעמית אלא במעשים ממושכים, מחושבים ומתוכננים.

ב. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה**; הנאשם הוא שנושא באחריות לעבירות שעבר בהיותו עוסק מורשה האחראי לניהול חשבונותיו. זאת ועוד, הנאשם הוא יועץ מס פעיל ומתוקף תפקידו הוא בקי בתחום המיסוי וניתן בו אמון מצד רשויות המס כמי שמורשה לייצג נישומים. לפיכך הציפייה ממנו היא לסטנדרט התנהגות גבוה במיוחד ולשמירה קפדנית על החוק באופן שיצדיק את האמון שניתן בו ושישמש דוגמה ומופת לאחרים. בקיאותו של הנאשם ומקצועיותו בתחום המיסים תומכות במסקנה שהוא הבין את המעשים, את משמעויותיהם ואת השלכותיהם.

ג. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; סכום קרן המס הכולל שנגזל מקופת המדינה עומד על סך של כ-839,000 ₪.

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; שירות המבחן סבר שהנאשם עבר את העבירות כדרך התמודדות פסולה עם מצוקותיו ובהשראת דפוסים של הסתרה ושקר. הנאשם מסר שבעבר פעל מתוך פיתוי כספי ובשלב מאוחר יותר התמיד בעבירות כיוון שקרס כלכלית ולא יכול היה לעמוד בתשלומים שנקצבו לו במסגרת הסדר שגובש מול רשויות המס. ברי שאין בכל אלה להצדיק את המעשים או להוביל להקלה בעונש הראוי להם.

21. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") (סעיף 40 י"ג), ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים, אימצתי את מתחם העונש ההולם שאותו הציעה המאשימה. לפיכך יעמוד המתחם על **מאסר בפועל ממש לתקופה שבין 10-24 חודשי מאסר, לצד מאסר מותנה וקנס**.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-07-24950 בית המכס ומע"מ ירושלים נ'
רוזנברג

22. במקרה דנא, לא מצאתי שקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

23. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ולתת להן משקל**, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם. בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו**; כליאתו של הנאשם תוביל להשלכות חמורות על מצבו ועל מצבם של בני משפחתו. יש להניח שעונש שכזה ייפגע בעסקו של הנאשם והכך ייפגע מטה לחמו ותיגרם פגיעה כלכלית קשה למשפחה ובפרט לבני המשפחה הסמוכים על שולחנו. נוסף על כך יקטע המאסר את ההליך השיקומי המוצלח שבו החל הנאשם במסגרת שירות המבחן שכן לא ניתן להטיל מאסר בפועל יחד עם צו מבחן. הדברים אמורים ביתר שאת על רקע מחלתה הקשה של רעיית הנאשם ועל רקע מצבו הנפשי של הנאשם עצמו. נוסף על אלה יש להביא בכלל חשבון גם את האפקט הקרימינווגני של המאסר על כל הכרוך בכך. מכאן שאם יוטל על הנאשם עונש מאסר, ייפגעו הוא ובני משפחתו במישור הכלכלי, הנפשי, הרגשי, השיקומי, והמשפחתי.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו**; הנאשם הודה במיוחס לו ועל כן ניתן להניח לטובתו הנחות מקלות שנוהגים להניח ביחס לנאשם שהודה, דהיינו הבעת צער וחרטה, נטילת אחריות, הפנמה, וקבלה לעתיד. הנחות מקלות אלה ייזקפו אפוא לזכות הנאשם.

ג. **מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה**; בהלכה הפסוקה נקבע שיש להתחשב בנאשמים אשר הסירו את מחדלם ופרעו את חובם לרשויות המס. בהסרת המחדל יש משום הטבת הנזק שנגרם לציבור בעטין של העבירות. עוד נקבע בפסיקה שהסרת המחדל היא גורם מקל אך לא מכריע, שכן אין מדובר במעשה חסד שעשו הנאשמים אלא בפירעון של חוב שניתן היה לגבות מהם גם בדרכים אחרות (ע"פ 2407/05 מן נגד מדינת ישראל (11.07.2005)). הנאשם לא הסיר את מחדלו ועל כן לא יזכה להתחשבות מטעם זה בקביעת העונש המתאים בגדרי המתחם.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם**; לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות מס:

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-07-24950 בית המכס ומע"מ ירושלים נ'
רוזנברג

בשנת 2011 הורשע במסירת ידיעה כוזבת, עבירה לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק המע"מ, ונידון לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס.
בשנת 2015 הורשע במסירת ידיעה כוזבת וכן בניכוי מס תשומות ללא חשבונית מס, עבירה לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק המע"מ ונידון לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות, קנס, צו מבחן למשך שנה, ומאסר מותנה בן 10 חודשים למשך 3 שנים. מאסר מותנה זה הוא חב הפעלה שבתיק שלפנינו כפי שיוסבר לקמן.

הרשעותיו הקודמות של הנאשם בצירוף להרשעתו בתיק זה מלמדות על רצדיביזם בעבירות מס שאותו יש לזקוף לחובתו.

ה. **הליך שיקומי**; הנאשם שולב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן ועד כה הפיק ממנו תועלת רבה. שירות המבחן העריך שלהליך זה, אם ימשך, עשוי להיות ערך רב בהפחתת הסיכון שנשקף ממנו להישנות העבירות. בהתאם לכך הומלץ לגזור על הנאשם צו מבחן למשך שנה אשר במהלכו יימשך ההליך הטיפולי.

עם זאת, בהלכה הפסוקה נקבע שבעבירות כלכליות ובכלל זה בעבירות מס, גובר משקלם של האינטרס הציבורי שבהחמרה בענישה ושל שיקולי ההרתעה, על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (ראה למשל רע"פ 7135/10 **חן נגד מדינת ישראל** (03.11.2010)). ואולם אף שמדובר במדיניות ענישה מחמירה, עדיין נדרש בית-המשפט לערוך איזונים בין שיקולי האינטרס הציבורי לשיקולים האינדיבידואליים של הנאשם.

אמנם הנאשם החל כאמור בהליך טיפולי מסוים, ברם הוא עדיין נמצא אך בראשיתו ודרך ארוכה עוד לפניו ועל כן מוקדם לקבוע שקיימים סיכויים ממשיים לשיקומו. בנסיבות אלה משקלו של ההליך הטיפולי איננו משמעותי במידה שמצדיקה סטייה ממתחם העונש ההולם. ברם אתחשב בהליך ובהישגי הנאשם במהלכו עד כה, בתוך גדר המתחם. כאן המקום להעיר שבעבר כבר הוטל על הנאשם צו מבחן אשר למרבה הצער לא מנע ממנו לעבור עבירות נוספות.

שיקולי הרתעת היחיד והרבים

24. העבירות שבהן עסקינן הן נפוצות וחמורות והפכו לחזון נפרץ במחוזותינו. עבירות אלה מאופיינות בשילוב שבין קלות ביצוען לקושי בגילויין ובאכיפתן. משכך, מצווה בית המשפט בפסיקותיו ליטול חלק מרכזי במיגורן בדרך של הטלת ענישה שיש בה כדי להרתיע את היחיד והרבים. ביתר שאת ובייחוד מכוונים הדברים להרתעת הנאשם אשר זו לו הרשעתו השלישית

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-07-24950 בית המכס ומע"מ ירושלים נ'
רוזנברג

בעבירות מס. לפיכך, מצאתי שיש צורך לתת מענה לשיקולים אלה ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

לאור כל האמור, סבורני שיש סיכוי של ממש שהחמרה מסוימת בעונשו של הנאשם תביא להרתעתו ולהרתעת אחרים כמותו, ועל כן החלטתי להחמיר קמעא בעונשו לצורך קידום שיקולים אלה.

העונש המתאים - סיכום

25. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ובכלל זה להרשעותיו הקודמות של הנאשם, לאי הסרת המחדל ולשיקולי ההרתעה, ומנגד, לאחר שהתחשבתי באופן מיוחד במצבו הנפשי של הנאשם, במצבה הבריאותי של רעייתו ובשיקולי שיקומו, הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את הנאשם **בתחום השליש התחתון של מתחם העונש ההולם**, קרי, לגזור עליו 13 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי וקנס.

אשר למאסר המותנה, המאשימה הסכימה ללכת כברת דרך ניכרת לקראת הנאשם ולהסכים להפעלת המאסר המותנה כולו בחופף. יש בכך להלוו את מצבו של הנאשם ואת נתוניו המיוחדים כאמור לעיל, ועל כן כך בדעתי לנהוג.

כך גם התחשבתי במצבו הכלכלי הקשה של הנאשם בקביעת גובה הקנס שיוטל עליו.

הפעלת המאסר המותנה

26. אקדים ואומר שלא מצאתי שניתן להאריך את המאסר המותנה שתלוי ועומד נגד הנאשם ועל כן נוכח הרשעתו בתיק זה, הפך המאסר המותנה לחב הפעלה.

אבהיר שגם לו ניתן היה להאריך את המאסר המותנה, לא היה ראוי לנהוג כך במקרה זה שכן על פי סעיף 56 לחוק העונשין הארכת מאסר מותנה אינה מאפשרת לגזור עונש מאסר לרבות מאסר על תנאי. במקרה שלפנינו נוכח חומרת העבירות והיקפן, הרשעותיו הקודמות של הנאשם ואי הסרת המחדלים, מתחייבת הטלת מאסר משיקולי הלימה והרתעה, כך שעניין הארכת התנאי אינו מתיישב עם שיקולים אלה.

27. נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה בן 10 חודשים למשך 3 שנים על כל עבירת מס אשר הוטל בת"פ (י-ם) 13-08-20609 ביום 19.07.2015 (להלן: "**התנאי**").

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-07-24950 בית המכס ומע"מ ירושלים נ'
רוזנברג

28. בהתאם לסעיף 55 לחוק העונשין יש להורות על הפעלת התנאי מקום שבו עבר הנאשם עבירה נוספת במהלך תקופת התנאי. ואולם בסעיף 56(א) נקבע חריג שלפיו ניתן להורות על הארכת התנאי מטעמים שירשמו אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהא זה צודק להפעילו. על פי סעיף 56(ב) לא ישתמש בית המשפט בסמכות זו אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת. כלומר, ניתן להאריך את התנאי פעם אחת בלבד אם עבר הנאשם עבירה נוספת אחת. ואולם אם עבר הנאשם יותר מעבירה נוספת אחת, קיימת חובה להפעיל את התנאי ולא ניתן להאריכו.

29. בא-כוח הנאשם טען שניתן להורות על הארכת התנאי באחת משתי הדרכים שלהלן:

הדרך הראשונה היא לראות בעבירות שעבר הנאשם עבירה נוספת אחת וכפועל יוצא מכך להאריך את התנאי על פי סעיף 56(א) לחוק העונשין. ב"כ הנאשם הסתמך על ע"פ 264/83 **שירי נגד מדינת ישראל** (28.05.1985) (להלן: "**עניין שירי**") שם נקבע שמעשים בעלי קשר פנימי מהותי הדוק המהווים פרשה אחת יכולים להיחשב עבירה נוספת אחת לעניין הפעלת תנאי. ב"כ הנאשם טען שכל העבירות שעבר הנאשם הן תולדה של העבירה הראשונה שנבעה ממצוקתו הכלכלית והיא שהציתה גל רציף ומתמשך של אותן עבירות בדיוק.

הדרך השנייה היא שימוש בסעיף 85 לחוק העונשין שעניינו הארכת תנאי פעם נוספת לנאשם העובר טיפול למשתמשים בסמים או שסיים טיפול כאמור.

30. אשר לטענה הראשונה, לא מצאתי שמתקיים המבחן שגובש בפסיקה שכן הנאשם עבר מספר רב של עבירות מסוגים שונים, מדי חודש בחודשו, אשר חלקן עבירות מחדל וחלקן עבירות מטרה הכוללות יסוד של מרמה, והכול לאורך תקופה ממושכת בת שבע שנים. פרשנותו של ב"כ הנאשם, אם תתקבל במקרה זה, מרוקנת את מוסד המאסר המותנה מתוכנו ומכוחו המרתיע והופכת אותו לחסר גבולות ובלתי ניתן להערכה מראש.

בעניין שירי קבע בית המשפט (כב' השופט ברק) שאחדות הפרשה מצביעה על אותו כישלון חד פעמי שיש בו להצדיק את הארכת התנאי, ואולם לא אחדות ההחלטה הפלילית היא שקובעת אלא אחדותה של הפעולה העבריינית היא זו שקובעת. על פי גישה זו אחדות הזמן והדחף אינה תנאי הכרחי או מספיק אך היא היא עשויה לסייע בגיבושו של אותו קשר פנימי חיוני.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-07-24950 בית המכס ומע"מ ירושלים נ'
רוזנברג

במקרה שלפנינו אין מדובר באחדות הפעולה העבריינית שכאמור כללה סוגים מגוונים של עבירות אשר נעברו לאורך תקופה ממושכת ביותר, וכך גם אין מדובר באחדות ההחלטה או אחדות הזמן והדחף.

חיזוק למסקנתי מצאתי בע"פ (מחוזי י-ם) 7880-06-20 פלוני נגד מדינת ישראל (10.09.2020), שניתן אך לאחרונה. בית המשפט המחוזי התייחס לסוגיית זיהוי עבירה נוספת אחת, ולמבחנים שהותוו לשם כך וקבע בין היתר שעבירות יחשבו שונות לצורך זה אם הן בעלות מהות נפרדת ונעברו במרחק של זמן. ובלשון בית המשפט נוסחו הדברים כך:

"[...] פסיקת בית המשפט העליון כוללת מספר מבחנים שנועדו לזהות את המקרים בהם מספר מעשים ייחשבו כעבירה נוספת אחת לצורך סעיף 56(ב) לחוק העונשין. כך כאשר העבירות המרובות נכללות בעבירה אחת החובקת אותן [...] אם המעשים קשורים מבחינת הזמן והמקום בו הם מבוצעים [...] אם בבסיס העבירות הרבות יש התנהגות אחת שגורמן להן להיות בעלות ציר משותף או אם ישנה שרשרת של עבירות שמורכבות מעבירות נפרדות [...] מן הצד האחר, עבירות יחשבו שונות לצורך בחינת קיומה של עבירה נוספת אחת, אם הן בעלות מהות נפרדת ונעשו במרחק של זמן [...] ואם יש שוני בין הנסיבות, בין המעשים הבדל של זמן ובייחוד אם התקיים דיון משפטי בין שני המעשים [...]"]

31. בתיק שלפנינו, עבר הנאשם שורה ארוכה של עבירות מס מארבעה סוגים שונים, בפרק זמן ניכר בן שבע שנים. נסיבות העבירות שונות וקיים הבדל במהותן. אישומים 1-38 נוגעים לעבירות מחדל שמתבטאות באי דיווח. באישומים 34-38 הגיש הנאשם דוחות ללא צירוף תשלום. ובאישומים 39-40 עבר הנאשם עבירות הכוללות יסוד נפשי של כוונה להתחמק מתשלום מס, הן בדרך של ניכוי תשומות בלא שיש לגביהם חשבוניות מס כדין, והן בדרך של הגשת דוחות הכוללים ידיעות כוזבות.

אוסף שאף על פי שקבעתי שבין כל העבירות שמנויות בכתב האישום קיים קשר ענייני הדוק וכפועל יוצא מכך נקבע להן מתחם עונש הולם אחד, אין הן מהוות עבירה נוספת אחת לצורך הפעלת התנאי. אין הלימה בין שתי קביעות אלה. המבחן הרלוונטי לצורך קביעה שמספר עבירות מהוות עבירה נוספת אחת הוא כאמור אחדותה של הפעילות העבריינית, ואילו המבחן הרלוונטי לקביעת מתחם עונש הולם אחד שונה ועניינו טיב הקשר הענייני שבין העבירות. כך גם הרציונל שעומד בבסיס כל אחת מקביעות אלה הוא שונה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-07-24950 בית המכס ומע"מ ירושלים נ'
רוזנברג

32. אשר לטענה השנייה שעניינה הארכה נוספת של התנאי לצורך טיפול במשתמשים בסמים, גם בעניינה לא מצאתי שהיא רלוונטית לנאשם.

33. סעיף 85 לחוק העונשין מאפשר לבית המשפט להאריך פעם נוספת את תקופת התנאי, לצורך טיפול גמילה מסמים. ובלשון הסעיף:

"(א) על אף הוראות סעיף 56(ב), רשאי בית המשפט שהרשיע אדם העובר טיפול למשתמשים בסמים, או שסיים טיפול כאמור, להשתמש בסמכותו לפי סעיף 56 יותר מפעם אחת, אם שוכנע כי לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי משום שיש סיכוי לשיקומו של האדם, כי הפעלת המאסר על תנאי תסב לו נזק חמור, וכי אין סיכון לשלום הציבור בשל הארכת התנאי".

34. בדברי ההסבר להצעת חוק העונשין (תיקון מס' 45) (אי הפעלת מאסר על תנאי), התשנ"ה-1994 (הצ"ח התשנ"ה עמ' 188) נאמר כך:

"[...] מצבו של אדם שעבר או שעובר טיפול לגמילה מסמים מצדיק התייחסות מיוחדת לגביו בעניין כליאתו בבית סוהר. במקרים לא מעטים עבירה נוספת שביצע הנאשם, בוצעה עוד בזמן שהוא השתמש לרעה בסמים ולפני תהליך הגמילה; כמו כן לעיתים ההרשעה מתעכבת מסיבות שאינן תלויות בנאשם. בהתחשב בכל אלה, מוצע להסמיך את בית המשפט להאריך יותר מפעם אחת את הפעלתו של המאסר על תנאי או להטיל על הנאשם צו מבחן ללא הרשעה על אף שתלוי נגדו מאסר על תנאי שיש להפעילו...".

35. הנאשם לא עבר את העבירות בעת שהשתמש בסמים או לפני שהחל בהליך גמילה ואף לא נגמל מסמים. בתסקיר המשלים מיום 04.05.2020 נכתב שהנאשם מסר לשירות המבחן שהוא החל להשתמש בסם מסוג גראס כדרך להקל על מצוקתו, וכי הוא מרגיש שהוא מפתח תלות בסם. בתסקיר המשלים מיום 15.11.2020 נכתב שלאחר שהובהר לו שכדי לבחון אפיק שיקומי בעניינו עליו להפסיק את השימוש בסם, הצליח הנאשם לגייס כוחות להפסקת השימוש. הנאשם מסר לשירות המבחן בדיקות נקיות מסמים במשך כחודש וחצי. כלומר, הנאשם השתמש בסמים לתקופה מוגבלת בלבד, לאחר שעבר את העבירות, הוא אינו זקוק לטיפול גמילה מסמים וממילא לא הוצע לו טיפול כזה. מובן ששירות המבחן התייחס גם לעניין הסמים בתכנית הטיפול שגיבש עבור הנאשם אולם לא מדובר בנושא עיקרי.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-07-24950 בית המכס ומע"מ ירושלים נ'
רוזנברג

סוף דבר

36. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה השונים – סוגם, מידתם והשפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. מאסר בן 13 חודשים.

ב. מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 10 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ (י-ם) 20609-08-13. הנאשם יישא את המאסר המותנה בחופף לעונש המאסר שנגזר עליו.

סך הכל יישא הנאשם מאסר בן 13 חודשים, בניכוי ימי מעצרו.

ג. מאסר בן 10 חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירת מס מסוג פשע ויורשע בה בתוך התקופה או לאחריה.

ד. קנס בסך 25,000 ₪ או 80 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ביום 01.01.2022. יתר התשלומים ישולמו בכל אחד בחדש בתשעת החודשים העוקבים. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי ותישא הפרשי הצמדה וריבית מיום גזר הדין ועד ליום התשלום בפועל.

מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ז כסלו תשפ"א, 03 דצמבר 2020, במעמד הצדדים.

איתן כהן, שופט